

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/118/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010985
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihaľ
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118010985.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihaľa a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci odsúdeného S. W., nar. XX. P. XXXX v I., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 04. júla 2018, č. k. 3PP/51/2018-35, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. októbra 2018 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného S. W. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 66 ods. 1, § 67 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) zamietol návrh odsúdeného S. W. o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 09. marca 2011, sp. zn. 6T/38/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 20. septembra 2011, sp. zn. 3To/20/2011.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, ako i podmienka riadneho správania sa vo výkone trestu vzhľadom na obsah hodnotenia riaditeľa ústavu, no nebola splnená ďalšia materiálna podmienka, a to predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život.

Okresný súd vychádzal zo skutočností uvádzaných v hodnotení ÚVTOS, t. j. z obsahu resocializačnej prognózy, ktorá je menej priaznivá, s poukazom na závislosť a nariadenú liečbu (ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou nariadené Okresným súdom Nitra sp. zn. 6T/38/2010), ako aj skutočnosť, že sa odsúdený dopustil obzvlášť závažného zločinu. Skutočnosť, že odsúdený bol pracovne zaradený a že sa zapája do činností pre všeobecný rozvoj jeho osobnosti, a počas výkonu trestu si vytvoril podmienky na získanie disciplinárnych odmien vzhľadom na to, že je vo vynútenom prostredí, kde je obmedzená jeho osobná sloboda, sama osebe podľa názoru okresného súdu nepredstavuje dôvod, na základe ktorého by mal súd rozhodnúť o podmienčnom prepustení odsúdeného. Konštatoval, že zmysel podmienčného prepustenia nespočíva len v tom, že odsúdený bude za dobré správanie, resp. za vzorné plnenie si pracovných povinností počas výkonu trestu odňatia slobody automaticky prepustený na slobodu po splnení formálnej podmienky stanovenej zákonom (určenej doby vykonania trestu), bez zreteľa k účelu trestu.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú neskôr odôvodnil sám i prostredníctvom svojho obhajcu. Okresný prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal práva podať sťažnosť.

V sťažnosti odsúdený uviedol, že konštatovanie o nesplnení druhej materiálnej podmienky nie je dostatočne odôvodnené a súd jej nesplnenie vyhodnocuje tendenčne. Počas dlhej doby dodržiaval

ústavný poriadok a interné predpisy. Jeho správanie bolo hodnotené celý čas kladne. Spravil i chybu, za ktorú bol disciplinárne potrestaný, ale toto treba hodnotiť komplexne. Súd nebral do úvahy všetky skutočnosti na posúdenie splnenia druhej materiálnej podmienky. Má vytvorené silné sociálne zázemie a bude mať možnosť zaradiť sa do riadneho občianskeho života. Má už dohodnutý trvalý pracovný pomer. Po prepustení sa má kam vrátiť a v začiatkoch ho rodina podporí i finančne. Preukázal pozitívnu zmenu v postoji k povinnostiam a prejavuje kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti. Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a aby sám rozhodol tak, že ho podmienične prepustí z výkonu trestu odňatia slobody s určením dlhej skúšobnej doby, počas ktorej by bol nariadený dohľad a povinnosť zamestnať sa a absolvovať ambulantnú liečbu.

V sťažnosti, ktorú odôvodnil prostredníctvom obhajcu uviedol, že z ustáleného výkladu vyplýva, že pracovná morálka odsúdeného a jeho príkladný vzťah k plneniu povinností sú dostatočným výrazným prejavom nápravy odsúdeného, aby bolo možné dôvodne očakávať, že povedie riadny život. Má za to, že preukazuje polepšenie, ale aj dôvodnosť očakávania vedenia riadneho života. Dôvodnosť budúceho vedenia riadneho života sa musí logicky podľa neho vyvodzovať zo správania sa odsúdeného počas výkonu trestu, pretože odsúdený nemá možnosť inak preukázať svoju nápravu, polepšenie a možnosť vedenia riadneho života ako počas výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený plnil svoje povinnosti počas výkonu trestu odňatia slobody, ktoré zistenie však súd nesprávne nevzťahoval na materiálnu podmienku možnosti vedenia riadneho života. Nesprávnosť napadnutého uznesenia spočíva aj v tom, že prihladol na nariadenú liečbu ako na dôvod zamietnutia žiadosti. Podľa neho nie je dôvodné, aby uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou bolo kladené na jeho ťarchu, keď v tomto smere súd nezabezpečil začatie výkonu ochranného liečenia po jeho nástupe na výkon trestu. Ochranné liečenie nemôže byť prekážkou pre podmieničné prepustenie. Má za to, že nie je potrebné ho ponechať vo výkone nepodmieničného trestu odňatia slobody, keď doteraz bol súd nečinný a nenariadil výkon ochranného liečenia. Podľa neho nie je ani správne, že okresný súd prihladol na skutočnosť, že odsúdený sa dopustil obzvlášť závažného zločinu, pretože tak nesprávne prihliada dvakrát na spáchanie trestného činu, čoho dôsledkom je priťaženie odsúdenému v rozpore so zásadou zákazu ne bis in idem. Namietal, že okresný súd vôbec neprihladol na prehlásenie spoločnosti GP SMART, s.r.o., že po prepustení z výkonu trestu bude v tejto spoločnosti zamestnaný a ani na prehlásenie jeho rodičov, že sa o neho postarajú po finančnej i materiálnej stránke. Tiež namietal, že súd neprihladol ani na to, že u neho došlo k zmene spôsobu výkonu trestu a že udržiava kontakt s primárnou rodinou a družkou. A tak má za to, že nezohľadnením týchto okolností prípadu došlo k porušeniu § 2 ods. 12 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“). Podčiarkol, že zodpovedný prístup a jeho pozitívna zmena v postoji k povinnostiam a jeho hodnotenie predstavujú dôvodné pochybnosti v izolovanom a účelovom zistení súdu o menej priaznivej resocializačnej prognóze. Jeho aktivita je dokonca nadpriemerná. V konečnom dôsledku má za to, že je u neho splnená i druhá materiálna podmienka podmieničného prepustenia. V závere uviedol, že okresný súd nepochopiteľne ignoruje súhrn dôkazov a okolností preukazujúcich polepšenie a pozitívnu zmenu odsúdeného v postoji k povinnostiam. Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a podmienične ho prepustil z výkonu trestu odňatia slobody a určil mu primeranú skúšobnú dobu, alternatívne, aby po zrušení uznesenia uložil okresnému súdu povinnosť vo veci znovu konať a rozhodnúť.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Súd I. stupňa správne vyhodnotil, že formálnu podmienku na podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený splnil. Tiež správne vyhodnotil, že správanie sa odsúdeného vo výkone trestu preukazuje jeho polepšenie tak, ako to vyplýva z hodnotenia riaditeľa a tak spĺňa jednu z dvoch materiálnych podmienok v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. Okresný súd tiež dospel k správne záveru o tom, že odsúdený nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane. Je pravdou, že odôvodnenie súdu prvého stupňa nie je dostatočné a v určitom smere i chybné, avšak záver o nesplnení druhej materiálnej podmienky je správny.

Z oboznámených listinných dôkazov vyplýva, že odsúdený má v registri trestov 4 záznamy. Posledný záznam sa týka odsúdenia, na základe ktorého si teraz odsúdený vykonáva 12 ročný nepodmieničný

trest odňatia slobody. Skutku sa dopustil ako člen organizovanej skupiny a v období od mesiaca november 2008 až do dňa 07. apríla 2009 a to napriek tomu, že bol Okresným súdom Nitra odsúdený pre drogovú trestnú činnosť na podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou od 21. marca 2008 do 21. marca 2011. Toto je tá najdôležitejšia skutočnosť, ktorá nedáva žiadny reálny podklad pre vyslovenie, že od tohto odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdenému už bola daná možnosť, aby preukázal, že vie viesť na slobode riadny život, avšak napriek predchádzajúcim trom odsúdeniam preukázal, že toho schopný nie je.

Vzhľadom na námietky odsúdeného treba uviesť, že zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmienenčne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, na ktoré súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Na to, aby mohol byť odsúdený podmienenčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. okrem formálnej podmienky súčasne spĺňať aj dve materiálne podmienky a to, že svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a zároveň je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený súčasne nespĺňa obe materiálne podmienky (spĺňa len jednu z nich) a preto súd I. stupňa správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď jeho žiadosť o podmienenčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

K sťažnostným námietkam odsúdeného treba tiež uviesť, že tento poukazuje prevažne na svoje dobré hodnotenie od riaditeľa ústavu, čo však v tomto konaní nie je sporné. Vzhľadom však na vyššie uvedené treba jednoznačne uviesť, že jeho náprava a celkové pozitívne pôsobenie na jeho osobu je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, o čom v konečnom dôsledku svedčí jeho hodnotenie riaditeľa, avšak jeho register trestov a spáchanie trestnej činnosti i počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia (rovnaká drogová trestná činnosť) jednoznačne svedčí o tom, že nie je možné od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Je síce pravdou, že okresný súd nesprávane prihliadol na skutočnosť, že odsúdený spáchal obzvlášť závažný zločin, avšak v kontexte vyššie uvedeného táto námietka nemôže zvrátiť záver okresného súdu o zamietnutí jeho žiadosti o podmienenčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného S. W. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.